

Østre Landsrets dom (2. afd. j. nr. S-0320-94). En 20-årig tidligere ustraffet enlig kvinde med 3 børn blev for indsmugling og forsøg på indsmugling af knap 300 g. heroin idømt en betinget straf på fængsel i 2 år på vilkår af samfundstjeneste i 200 timer.

Østre landsrets dom af 6. januar 1995 (3. afd. S-2455-94). En 27-årig tidligere straffet mand blev dømt for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer ved at have købt ikke under 8,3 kg. hash, hvoraf han selv havde forbrugt ca. 300 g. og videresolgt ca. 8 kg. til ukendte personer med en fortjeneste på ca. 8.000 kr. Straffen fastsat til fængsel i 8 måneder, betinget med vilkår om samfundstjeneste i 150 timer og fortsat behandling for narkotikamisbrug.

Vestre Landsrets dom af 31. september 1995 (11. afd. S 702-1995). En 42-årig tidligere ustraffet mand blev dømt for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer ved for 30.000 kr. at have købt 1500 g. hash beregnet for salg og ved samme lejlighed at have købt 1 g. amfetamin til eget forbrug og for at have solgt ca. 160 g. hash for 4.000 kr. Straffen fastsat til fængsel i 60 dage, betinget med vilkår om 60 timers samfundstjeneste.

Højesterets dom af 2. november 1995 (II 304/95). En person blev fundet skyldig i bl.a. overtrædelse af straffelovens § 191 jf. lov om euforiserende stoffer ved med henblik på videreoverdragelse at have været i besiddelse af 23 kg. hash. Landsretten fastsatte straffen til fængsel i 1 år og 3 måneder betinget med vilkår om samfundstjeneste i 150 timer. Højesteret anførte, at en lovovertrædelse som den foreliggende i almindelighed må medføre anvendelse af ubetinget straf, men Højesteret tiltrådte, at der i denne sag forelå sådanne ganske særlige omstændigheder, at det var forsvarligt at gøre straffen betinget. Højesteret lagde herved vægt på det oplyste om tiltaltes gode personlige forhold samt – og navnlig – på, at tiltalte ved en afsoning ikke fortsat ville kunne drage omsorg for sit 6-årige barn. Højesterets flertal fandt – også henset til begrundelsen for at gøre straffen betinget – at der ikke burde fastsættes vil-

kår om samfundstjeneste. Mindretallet på to dommere ville fastsætte straffen til samfundstjeneste i 200 timer.

Sædelighedsforbrydelser.

U 1995.895 H. En 58-årig mand blev fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 216, stk. 1, ved at have tiltvunget sig samleje med en 50-årig kvinde, som han var kommet sammen med indtil et par måneder forinden. Straffen for dette forhold og et voldsforhold over for samme kvinde begået nogle år tidligere var af byret og landsret fastsat til fængsel i 6 måneder. Højesteret anførte, at anvendelse af betinget straf – eventuelt med vilkår om samfundstjeneste – i forbindelse med en lovovertrædelse som den foreliggende forudsætter, at særlige forhold gør sig gældende. Højesteret fandt, at hverken tiltaltes alder og personlige forhold eller andre omstændigheder kunne begrunde, at der i det foreliggende tilfælde fastsattes en betinget straf, herunder heller ikke med vilkår om samfundstjeneste. Da der ikke var grundlag for at ændre strafudmålingen stadfæstede Højesteret dommen.

Vestre Landsrets dom af 8. august 1995 (3. afd. S-1257-95). En 18-årig tidligere ustraffet mand blev dømt for forsøg på voldtægt ved at følge efter en kvinde, gribe fat i hende og skubbe hende ind bag en busk, hvor han tog kvælertag på hende og lagde hende ned på jorden, hvorefter han trak såvel hendes som sine egne benklæder ned og satte sig ovenpå hende, hvorefter det imidlertid lykkedes forurettede at bide tiltalte i penis. Straffen fastsattes til fængsel i 8 måneder, betinget med vilkår om samfundstjeneste i 150 timer og behandling mod alkoholmisbrug.

Vestre Landsrets dom (7. afd. 1551/92). To 16-årige drenge blev idømt ubetinget fængsel i 4 måneder for at have skaffet sig samleje med en 14-årig pige, som på grund af spiritusindtagelse befandt sig i en tilstand, hvor hun var ude af stand til at modsætte sig det. Der fandtes ikke grundlag for en betinget dom med vilkår om samfundstjeneste.